

me mee het veld in, nieuwsgierig en vol verwondering als we de fuiken ophalen en ik de salamanders in een cuvet overplaats om ze voorzichtig te kunnen bekijken. Ze leert al spelenderwijs hoe bijzonder en kwetsbaar deze dieren zijn en het is prachtig om te zien hoe haar interesse groeit. En wie weet plant het zaadje zich

ook bij haar al vroeg. Zo probeer ik als vader bij te dragen aan bewustwording en liefde voor natuur. Wat mij drijft, is niet alleen de passie voor deze prachtige dieren, maar ook de overtuiging dat natuurbehoud begint met betrokkenheid. Als leerkracht hoop ik kinderen niet alleen kennis mee te geven, maar ook liefde en respect voor de natuur. Door zelf het veld in te gaan, hoop ik niet alleen data te verzamelen, maar ook een voorbeeld te zijn voor kinderen en volwassenen: dat je zelf een verschil kunt maken, gewoon in je eigen regio.

De magie van een salamander die zich beweegt door het water of het moment waarop je door de cuvet naar de fijne tekening van hun huid kijkt – dat blijft bijzonder. Voor iedereen met een hart voor amfibieën is vrijwilligerswerk bij RAVON dan ook een aanrader. Niet alleen om bij te dragen aan het behoud van soorten, maar ook om zelf steeds weer verrast te worden door wat de natuur te bieden heeft. Lijkt het je leuk om een keer mee het veld in te gaan, schroom dan niet om contact op te nemen!

Tekst en foto's: Daan Appels

Poelkikker en vinpootsalamander dood in fuik

Als RAVON-vrijwilliger doe ik onder andere mee aan de kamsalamandermonitoring in de Oeffelter Meent. Daarnaast doe ik onderzoek naar amfibieën in ons eigen werkgebied van IVN Maas en Niers door middel van zelf aangeschafte fuikjes.

Op 15 mei jl. ging ik in de ochtend de fuikjes controleren die ik de avond ervoor had uitgezet in heideterrein Het Quin in Afferden. Bij het lichten van een fuik viel me meteen een dode kikker op. Vreemd, want ik had de fuik netjes gedeeltelijk boven water geplaatst. De andere kikkers in de fuik waren allemaal in leven. Natuurlijk komen er in een fuik vaker prooi en predator bij elkaar, maar toch zie ik niet vaak sporen van predatie. Deze keer dus wel. Bij nader onderzoek bleek een vinpootsalamander toch een maatje te groot voor de poelkikker en was deze daardoor gestikt. Beiden hebben dit niet overleefd.

John Toonen

(Foto: John Toonen)

